

DIUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY (A)

PRIMERA LECTURA Is 55:1-3

Lectura del llibre del profeta Isaïes

Això diu el Senyor: «Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua, veniu els qui no teniu diners, compreu i mengeu, compreu llet i vi sense diners, sense pagar res. ¿Per què perdeu els diners comprant un pa que no alimenta i malgasteu els vostres guanys en menjars que no satisfan? Escolteu bé, i tastareu cosa bona, i us delectareu assaborint el bo i millor. Estigueu atents, veniu a mi, i us saciareu de vida. Pactaré amb vosaltres una aliança eterna, els favors irrevocables promesos a David».

SALM RESPONSORIAL 144:8-9,15-16,17-18 (R. 15)

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, gran en l'amor.
El Senyor és bo per a tothom,
estima entrançablement tot el que ell ha creat.

**R. Tan bon punt obriu la mà, Senyor,
ens sacieu de bon grat.**

Tothom té els ulls en vós, mirant esperançat
i al seu temps vós els doneu l'aliment.
Tant bon punt obriu la mà,
sacieu de bon grat tots els vivents. R.

Són camins de bondat, els del Senyor,
les seves obres són d'amor.
El Senyor és a prop dels qui l'invoquen,
dels qui l'invoquen amb sinceritat. R.

SEGONA LECTURA Rm 8:35,37-39

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, ¿qui serà capaç d'allunyar-nos del Crist, que tant ens estima? ¿Els contratemps, la por, les persecucions, la fam o la nuesa, els perills, la mort sagnant? De tot això en sortim fàcilment vencedors amb l'ajut d'aquell que ens estima. Estic ben segur que ni la mort ni la vida, ni els àngels o altres poders, ni res del món present o del futur, ni els estols del cel o de les profunditats, ni res de l'univers creat no serà capaç d'allunyar-nos de Déu que, en Jesucrist, el nostre Senyor, ha demostrat com ens estima.

EVANGELI Mt 14:13-21

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, quan Jesús rebé la nova de la mort de Joan Baptista, se n'anà amb una barca cap a un lloc despoblat. Així que la gent ho va saber, el van seguir a peu des dels pobles. Quan desembarcà veié una gran gentada, se'n compadí i curava els seus malalts. Els deixebles, veient que es feia tard, anaren a dir-li: «Som en un indret despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiadeu la gent. Que se'n vagin als poblets a comprar-se menjar». Jesús els respongué: «No cal que hi vagin. Doneu-los menjar vosaltres mateixos». Ells diuen: «Aquí només tenim cinc pans i dos peixos». Jesús respongué: «Porteu-me'ls». Llavors ordenà que la gent s'assegués a l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, els partí i donava els pans als deixebles i ells els donaven a la gent. Tohom en menjà tant com volgué i recolliren dotze coves plens de les sobres. Els qui n'havien menjat eren tots plegats un cinc mil homes, sense comptar-hi les dones i la mainada.